

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد بدین بوم ویر زنده یک تن ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۸ نومبر ۲۰۱۳

نگاه

شاخه های نازک عشقه پیچان یک به یک از روی دیوارهای بلند باغچه پائین می افتند و با دستان بی پروای بادهای خزانی در فراسوی زمینهای خنک زده سرگردان میشوند. کنیری شاد دلم یکباره افسرده و پژمان گشت. درخت سبز خاطره هایم که سایه گستر سخاوتمند من بود، اکنون طلسم غصه ها را با تنش تارهای عنکبوت در دیدگاه سراسیمه ام جلوه میدهد. گپی برای گفتن ندارم؛ تا اعماق حافظه ام تهی از اندیشیدن است.

ای سفر کرده به دوردستها!

نبودنت مرا به قعر دره خاموشی برده است؛

نبودنت فاجعه ای ست که فقط با برگشت گامهایت در خط تصمیم، جبران میشود؛

نبودنت دردی ست که روان زخمخورده ام را می آزارد.

هر چند مدتی ست که مروارید ناگفته هایم میان صدف خاموشی قیمت میبازد، ولی روزنه امیدها را تا واپسین نفسهایم نخواهم بست و روی راهرو زمان بی شمار نگاه خواهم کاشت.

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۶ نومبر ۲۰۱۳)